

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 stycznia 2020 roku na podstawie art. 83 ust.1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 z późn.zm.), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Inspektorat w Ł. określił wysokość zadłużenia S. S. z tytułu składek w wysokości 2 879,03 złotych, w tym na:

1. ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od lutego 2013 do grudnia 2013 w kwocie 2 879,03 złotych oraz należne odsetki w kwocie 1 546 złotych.

Wskazane powyżej odsetki naliczone zostały na dzień 8 stycznia 2020 roku.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy organ rentowy wskazał, że odsetki naliczane będą nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem. Odsetki za zwłokę winny być naliczone na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900).

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego stwierdzono, iż nie zostały przekazane na rachunek ZUS wpłaty/wpłaty zostały dokonane po terminie płatności, bez uwzględnienia należnych odsetek za zwłokę / wpłaty zostały dokonane w niepełnej wysokości za miesiące, w których zgodnie z art. 47 ust. 2 a-f ustawy płatnik był zwolniony z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej i jednocześnie na koncie płatnika nie stwierdzono nienależnie opłaconych składek, które – zgodnie z art. 24 ust. 6 ustawy mogłyby podlegać zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja – k. 42-42 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł S. S. wnosząc o jej uchylenie w całości bądź ewentualne przekazanie sprawy o zajęcie stanowiska do Narodowego Funduszu Zdrowia. Jednocześnie odwołujący podniósł, że z uwagi na pięcioletni okres przedawnienia obowiązujący od 2012 roku zasadnym jest uznanie zadłużenia wynikającego z zaskarżonej decyzji za przedawnione i nie podlegające egzekucji.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że składki za okresy od lutego do listopada 2013 roku uległy przedawnieniu dnia 11 grudnia 2018 roku. Termin zapłaty ostatniej grudniowej składki za rok 2013 uległ przedawnieniu 11 stycznia 2019 roku. ZUS postępowanie w przedmiotowej sprawie wszczął w maju 2019 roku powiadamiając skarżącego pismem z dnia 29 maja 2019 roku czyli już po okresie przedawnienia się terminu wpłaty ostatniej składki na ubezpieczenie zdrowotne za 2013 rok. Postępowanie zostało zakończone wydaną decyzją z dnia 8 stycznia 2020 roku. Podkreślenia wymaga, że organ rentowy wydał w sprawie kolejny raz decyzję nie konsultując jej i nie oczekując na jej rozstrzygnięcie przez NFZ. Wnioskodawca zaskarżonej decyzji zarzucił niewłaściwe zastosowanie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z uwagi na fakt wydania przez ZUS decyzji stwierdzającej przebieg ubezpieczenia, podczas gdy organ ten nie był właściwy do wydania decyzji w niniejszej sprawie.

(odwołanie – k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, iż przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że płatnik składek prowadził działalność gospodarczą w okresie od 01.06.2001 r. do 31.10.2001 r., od 01.12.2001 r. do 31.12.2001 r., od 01.03.2002 r. do 31.12.2005 r., od 01.01.2008 r. do 31.12.2013 r.

Decyzją z dnia 08.01.2020 r. nr (...) określono, że zadłużenie płatnika za okres od 02.2013 r. do 12.2013 r. z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 2879,03zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie (...),00zł.

Na zaległości za okres od 02.2013 r. do 12.2013 r. do płatnika skierowano:

w dniu 29.05.2019 r - zawiadomienie o wszczęciu postępowania na zaległości za okres 02/13 r.- 12/13 r. - doręczone 03.06.2019 r.

W dniu 20.11.2019 r.- zawiadomienie o zakończeniu postępowania - odebrane 23.11.2019 r.

Zawieszenie biegu przedawnienia składek za okres od 02/13 r. do 12/13 r. nastąpiło ponieważ dniu 09.01.2015 r. - płatnik składek wystąpił o umorzenie należności na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) (abolicja).

Postępowanie w sprawie umorzenia należności zostało zawieszona na okres od 21.02.2017 r. do 29.05.2019 r. tj. na okres toczącego się postępowania przed sądem.

Zaskarżona została decyzja określająca zadłużenie płatnika za okres od 03.2009r. do 11.2016 r. z dnia 10.01.2017 r., która zmieniona została decyzją z dnia 28.02.2017 r. określającą zadłużenie za okres 03.2009 r. do 01.2013 r. - wyrokiem z dnia 19.12.2018 r. -Sąd Apelacyjny w Łodzi - sygn. akt III AUa 243/18 oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi - sygn. akt VIII U 559/17).

Zawieszenie postępowania w okresie od 21.02.2017 r. do 29.05.2019 r. skutkowało wydłużeniem terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu do dnia 19.02.2019 r. Należności składkowe nie uległy przedawnieniu. Pierwsza przedmiotowa należność za miesiąc luty 2013r. uległaby przedawnieniu 24.04.2020 r.

W dniu 03.01.2020 r. S. S. złożył wniosek o rozłożenie na raty zadłużenia niepodlegającego umorzeniu. W dniu 18.02.2020 r. została zawarta umowa ratalna na rozłożenie zaległości na raty, również na zaległości wykazane w decyzji na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres 02.2013 r. do 12.2013 r.

Tym samym na koncie płatnika figuruje zadłużenie:

- na FUS za okres 06/01 r.-10/01 r., 12/01r., 03/02 r.-08/02 r., 01/05 r.-12/05 r., 01/08 r.-02/09 r., 07/09 r.-01/13 r. w kwocie 40.953,11 zł plus odsetki za zwłokę, koszty upomnienia w kwocie 105,60zł koszty egzekucyjne w kwocie 1899,30 zł;

- na FUZ za okres 06/01 r.-10/01 r., 12/01 r., 03/02 r.-08/02 r., 01/05 r.-12/05 r., 01/08 r.-12/13 r. w kwocie 20.071,39zł plus odsetki za zwłokę, koszty upomnienia w kwocie 105,60 zł, koszty egzekucyjne w kwocie 1007,60 zł;

- na (...) za okres 06/01 r.-10/01 r., 12/01r., 03/02 r.-08/02r. , 01/05 r.-12/05 r., 01/08 r.-01/13 r. w kwocie 3.678,43 plus odsetki za zwłokę, koszty upomnienia w kwocie 105,60 zł, koszty egzekucyjne w kwocie 204,30 zł.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-7 verte)

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2020 roku pełnomocnik ZUS wskazał, że należności z tytułu składek za 2013 roku nie były przedmiotem orzeczenia sądowego, z kolei w przedmiocie podlegania w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego za 2013 roku nie ma decyzji NFZ.

(rozprawa z dnia 24 listopada 2020 roku 00:02:09 – 00:03:47 – płyta CD – k. 44)

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2020 roku wnioskodawca poparł odwołanie, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w stawce wskazanej w decyzji.

(rozprawa z dnia 24 listopada 2020 roku 00:01:01 – 00:02:09 – płyta CD – k. 44)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 stycznia 2015 roku wnioskodawca złożył do ZUS wniosek o umorzenie o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe całości zadłużenia za okres objęty ustawą na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

(wniosek w kopercie załączonej do akt sprawy plik VI – k. 1-2)

Decyzją z dnia 10 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał decyzję stwierdzającą, że wnioskodawca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od 1 września 2002 roku do 31 grudnia 2005 roku i od 1 stycznia 2008 roku do 27 stycznia 2013 roku i określił miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w okresie od 1 września 2002 roku 31 grudnia 2005 roku i od 1 stycznia 2008 roku do 31 stycznia 2013 roku.

(decyzja – k. 2-6 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 1154/15 po rozpoznaniu sprawy S. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. od decyzji ZUS z dnia 10 marca 2015 roku oddalił odwołanie.

(wyrok w kopercie załączonej do akt sprawy plik IV – k. 3-3 verte)

W piśmie z dnia 17 grudnia 2016 roku skarżący zwrócił się do ZUS o ustalenie obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego za lata 2014 – 2015.

(pismo – k. 27-28 załączonej do akt sprawy plik I – k. 27-28)

ZUS w piśmie z dnia 30 stycznia 2017 roku zwrócił się do Narodowego Funduszu Zdrowia w Ł. w przedmiocie obowiązku ustalenia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego wnioskodawcy za lata 2014 – 2015.

(pismo w kopercie załączonej do akt sprawy plik III– k. 37)

W piśmie z dnia 2 marca 2017 roku ZUS wystąpił do Narodowego Funduszu Zdrowia w Ł. o zajęcie stanowiska odnośnie podlegania S. S. obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu w 2016 roku.

(pismo w kopercie załączonej do akt sprawy plik IV – k. 1)

Decyzją z dnia 10 stycznia 2017 roku organ rentowy określił zadłużenie skarżącego z tytułu nieopłaconych składek za okres:

1. od marca 2009 roku do stycznia 2013 roku (ubezpieczenia społeczne);
2. od marca 2009 roku do listopada 2016 roku (ubezpieczenie zdrowotne);
3. od marca 2009 roku do stycznia 2013 roku (Fundusz Pracy);
4. styczeń 2013 roku (ubezpieczenie zdrowotne).

(decyzja w kopercie załączonej do akt sprawy plik I – k. 45-45 verte)

Decyzją z dnia 28 lutego 2017 roku organ rentowy zmienił decyzję z dnia 10 stycznia 2017 roku w części dotyczącej okresu zaległości oraz wysokości zadłużenia należnego na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego pomijając okres od lutego 2013 roku do listopada 2016 roku.

(decyzja – k. 18)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 listopada 2017 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 559/17 po rozpoznaniu sprawy S. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. od decyzji ZUS z dnia 10 stycznia 2017 roku sąd umorzył postępowanie w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2013 roku do listopada 2016 roku, zaś w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

(wyrok w kopercie załączonej do akt sprawy plik I – k. 1-1 verte)

Decyzją z dnia 22 grudnia 2017 roku Narodowy Fundusz Zdrowia w Ł. stwierdził, że wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

(decyzja w kopercie załączonej do akt sprawy plik III– k. 6-8 verte)

Decyzją z dnia 1 czerwca 2018 roku organ rentowy stwierdził, że skarżący jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2017 roku do kwietnia 2018 roku w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej.

(decyzja w kopercie załączonej do akt sprawy plik V– k. 44-44 verte)

W odwołaniu od w/w decyzji wnioskodawca podniósł między innymi, że wnosi o przekazanie do NFZ sprawy celem zajęcia stanowiska w związku z podleganiem przez ubezpieczeniowi zdrowotnemu w okresie od stycznia 2017 roku do lipca 2018 roku.

(odwołanie w kopercie załączonej do akt sprawy plik V – k. 32-32 verte)

Decyzją z dnia 31 października 2018 roku Narodowy Fundusz Zdrowia w Ł. stwierdził, że wnioskodawca nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 19 lipca 2018 roku.

(decyzja w kopercie załączonej do akt sprawy plik IX – k. 1-3 verte)

Decyzją z dnia 15 listopada 2018 roku organ rentowy uchylił w całości decyzję z dnia 1 czerwca 2018 roku.

(decyzja – k. 20)

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 listopada 2018 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 1653/18 po rozpoznaniu sprawy S. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w związku z odwołaniem od decyzji z dnia 1 czerwca 2018 roku uchylonej decyzją z dnia 15 listopada 2018 roku sąd umorzył postępowanie.

(postanowienie – k. 22)

Pismem z dnia 10 czerwca 2019 roku organ rentowy powiadomił skarżącego, iż w dniu 29 maja 2019 roku zostało wszczęte postępowanie w przedmiocie posiadanych przez niego zaległości za okres od lutego 2013 roku do grudnia 2013 roku. Postępowanie zakończyło się w dniu 8 stycznia 2020 roku poprzez wydanie zaskarżonej decyzji.

(decyzja – k. 42-42 verte, pisma – k. 45- 46 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w tym na podstawie powołanych dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz aktach sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Decyzja podlegała uchyleniu jako przedwczesna, a więc wydana z rażącym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 477¹⁴ § 2¹ k.p.c., jeżeli decyzja nakładająca na ubezpieczonego zobowiązanie, ustalająca wymiar tego zobowiązania lub obniżająca świadczenie, została wydana z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym, sąd uchyla tę decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Dzięki takiemu unormowaniu sąd może badać wady wynikające z naruszenia nie tylko prawa materialnego, lecz także procesowego. Jak wynika z uzasadnienia projektu z.k.p.c.2019, niezależnie od tego, czy wady te dotyczą formy, czy treści decyzji, ich wspólną cechą jest to, że naruszają przepisy o postępowaniu przed organem rentowym w takim stopniu, że ich konwalidacja jest niemożliwa. Naprawienie takich decyzji przez sąd polega w istocie na wydaniu ich na nowo, to zaś wymaga ponownego przeprowadzenia całego postępowania - tyle że przed sądem (zob. uzasadnienie projektu k.p.c.2019). W uzasadnieniu projektu z.k.p.c.2019 podano przykłady wad decyzji, które projektodawca określił jako rażące. Należą do nich, w zakresie treści: brak oznaczenia stron, niewskazanie sposobu obliczenia świadczenia lub składki; sposobu wydania: wydanie przez osobę nieuprawnioną; i postępowania je poprzedzającego: bez podstawy prawnej lub przedwcześnie - bez zachowania terminów lub przesłanek wydania (zob. uzasadnienie projektu z.k.p.c.2019) (por. J. May, Kodeks postępowania cywilnego. Koszty sądowe w sprawach cywilnych. Dochodzenie roszczeń w postępowaniu grupowym. Przepisy przejściowe. Komentarz do zmian, WKP 2020).

W niniejszej sprawie rażące naruszenie przepisów o postępowaniu polegało na tym, że organ rentowy uznał, że jest właściwym organem do wydania decyzji dotyczącej przebiegu ubezpieczenia S. S. w spornym okresie podczas gdy kwestia podlegania przez wnioskodawcę obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego we wskazanym okresie w istocie nie została stwierdzona przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Na mocy art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2020.O.1398 t.j.), do ubezpieczenia zdrowotnego osób objętych ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1a, osób wymienionych w art. 75 i art. 76 oraz członków ich rodzin stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia społecznego rolników oraz wyrejestrowywania z tych ubezpieczeń, z zastrzeżeniem art. 75 ust. 1-2a, art. 77 i art. 86 ust. 6. Do ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2-8 i 8b-15 oraz członków ich rodzin, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczeń społecznych oraz wyrejestrowywania z tych ubezpieczeń, z zastrzeżeniem art. 77 (ust. 2).

Na podstawie art. 79 ust. 1i 2 powołanej ustawy składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9 % podstawy wymiaru składki, z zastrzeżeniem art. 82 i 242. Składka jest miesięczna i niepodzielna.

W myśl art. 81 ust. 2 podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego. Do indywidualnych spraw z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego zalicza się sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń.

Do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych (ust. 2).

Jak wynika z cytowanych przepisów obowiązujące uregulowania prawne przewidują podział kompetencji w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego pomiędzy dwa organy: Narodowy Fundusz Zdrowia i Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ustalanie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu podlega wyłącznie orzecznictwu NFZ. ZUS pełni niejako wtórną

rolę. Ustala i pobiera składki od tego ubezpieczenia. Do jego kompetencji nie należy jednak ustalanie podstawy prawnej podlegania temu ubezpieczeniu. Od decyzji każdego z tych podmiotów przewidziane jest odwołanie w innym trybie i do innego organu. W przypadku decyzji o podleganiu ubezpieczeniu zdrowotnemu zgodnie z art. 109 ust. 5 ustawy „o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych” odwołanie wnosi się do Prezesa Funduszu w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania. Natomiast odwołanie od decyzji ZUS wnosi się na ogólnych zasadach do sądu okręgowego.

Oznacza to, że zarówno ZUS, jak i w konsekwencji Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego związane są podstawą podlegania ubezpieczeniu ustaloną w decyzji NFZ. Sąd zajmuje się jedynie oceną zgodności decyzji ZUS z podstawą ustaloną w decyzji NFZ oraz prawidłowością naliczenia składki na ubezpieczenia zdrowotne.

W tej kwestii wypowiedział się między innymi Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 17 października 2013 r., w sprawie III AUa 1821/12, orzekł, że „o ile do kompetencji ZUS nie należą sprawy dotyczące samego objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, o tyle Zakład może wydawać decyzje dotyczące wymierzania, pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne i prowadzenia rozliczeń z płatnikami składek. Decyzje te mogą być zaskarżane zgodnie z art. 83 ust. 2 u.s.u.s.”(LEX nr 1400342).

Na tle powyższego oraz w świetle realiów przedmiotowej sprawy stanowisko organu rentowego dotyczące uznania wnioskodawcy za dłużnika ZUS biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji określającej wysokość jego zadłużenia 2 879,03 złotych na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2013 roku do grudnia 2013 roku, tutejszy sąd nie uznaje za zasadne. W ocenie Sądu Okręgowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych na tym etapie prowadzonego przez siebie postępowania nie był władny do wydania zaskarżonej decyzji. Podkreślić należy, że rozliczenie zaległych składek winno zostać poprzedzone ustaleniem czy wnioskodawca w ogóle takie zadłużenie za okres od lutego 2013 roku do grudnia 2013 roku posiada w związku z podleganiem bądź nie ubezpieczeniu zdrowotnemu. Tymczasem decyzja w przedmiocie podlegania przez skarżącego obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą nie została wydana bowiem organ rentowy nie występował do NFZ w tej kwestii za 2013 rok. Tym samym dopiero wyjaśnienie owej kwestii skutkować będzie ustaleniem, czy skarżący posiada za ten okres jakiegokolwiek zadłużenie.

Powyższe świadczy o wydaniu zaskarżonej decyzji z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym, w związku z czym podlegała ona uchyleniu w trybie art. 477¹⁴ § 2¹ k.p.c.